

Állásfoglalás a függő biztosításközvetítő (többes ügynök) és a biztosító ügyfele között létrejövő, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény szerinti üzleti kapcsolat és ügyleti megbízás tárgyában

A Társaság nevében állásfoglalás iránti kérelemmel fordultak a Magyar Nemzeti Bankhoz (székhelye: 1013 Budapest, Krisztina körút 55., telephelye: 1122 Budapest, Krisztina körút 6.) **(MNB)** abban a kérdésben, hogy megállapítható-e a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény **(Pmt.)** szerinti „üzleti kapcsolat” létrejötte a szolgáltató mint több biztosító megbízásából eljáró függő biztosításközvetítő (többes ügynök) és a vele szerződésben nem álló, sikeres közvetítói tevékenység esetén a biztosító felé szerződési ajánlatot tevő ügyfél között, illetőleg létrejön-e a Pmt. szerinti „ügyleti megbízás” a Társaság és azon személy között, aki a Társaság szerzési jellegű biztosításközvetítói tevékenysége eredményeképp valamely biztosítóval üzleti kapcsolatot létesít **(Beadvány)**.

I. TÉNYÁLLÁS

A Társaság a Beadványban előadta, hogy a Társaság a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény **(Bit.)** 387-394. §-aiban szabályozott biztosításközvetítói tevékenységet végez egyidejűleg több biztosítóval fennálló jogviszonya alapján, azok egymással versengő termékei vonatkozásában, tehát a Bit. 4. § (1) bekezdésének 34. pontja b) alpontjának értelmében *függő biztosításközvetítőnek, többes ügynöknek* minősül.

A Társaság a fenti tevékenységét az MNB engedélyével¹, közvetítői megbízottak igénybevételével látja el, akik a Társaság közreműködőjeként, a Bit. 369. § (4) bekezdése szerinti megbízottként működnek közre biztosítási szerződések közvetítésében. A közvetítői megbízottak tevékenysége – a Bit. rendelkezéseivel összhangban és a Társaság jogosultságaihoz igazodóan – kiterjed különösen a biztosítási szerződések megkötésének elősegítésére, az ügyfél igényeinek és szükségleteinek felmérésére, a különféle termékek és szolgáltatások ajánlására, versengő termékek és szolgáltatások bemutatására, az ügyfeleknek adandó felvilágosításra, az értékesítési tevékenység szervezésére.

A Társaság a biztosításközvetítói tevékenysége keretében egyrészt szerződéses viszonyban áll azon biztosítótársaságokkal, amelyek egymással versengő termékeit közvetíti, másrészt szerződéses viszonyban áll a gazdálkodó szervezeti (egyéni vállalkozás, gazdasági társaság) formában működő közvetítői megbízottakkal és az ezek keretében tevékenykedő, jogszabályban előírt személyi feltételeket teljesítő természetes személyekkel. A Társaság a fentiek szerinti tartalmú biztosításközvetítói (többes ügynöki) tevékenységét a Bit. 1. melléklete szerinti nem-életbiztosítási, valamint a Bit. 2. melléklete szerinti életbiztosítási ágba tartozó biztosítási termékekre vonatkozó szerződésekkel kapcsolatosan egyaránt kifejti.

A Társaság ugyanakkor hangsúlyozta azt a – többes ügynöki tevékenység jellegéből, jogszabályi előírásokból következő – tény, hogy a biztosításközvetítói tevékenység keretében nem jön, és nem is jöhet létre szerződés vagy más (kötelmi) jogviszony sem a Társaság és a közvetítői tevékenység eredményes kifejtése esetén létrejövő biztosítási szerződésben szereplő ügyfél (azaz az életbiztosítási ágba tartozó biztosítási termékre vonatkozó szerződés megkötésére irányuló ajánlatot tevő szerződő), sem pedig a Társaság közvetítői megbízottja és a biztosítási szerződésben szereplő ügyfél között, különös tekintettel az alábbiakra is:

- Ha a biztosító megbízásából, többes ügynökként eljáró Társaság (illetve közvetítői megbízottja) eredményes közreműködése folytán a közvetített biztosítási szerződés létrejön, abban kizárólag a

---

¹ Határozatszám: (...)

biztosító és a szerződő fél, azaz az ügyfél szerepel, de a Társaság vagy a Társaság megbízottja nem. A Társaság sem a közvetítési folyamatban, sem a biztosítási szerződés létrejöttét követően nem létesít közvetlen jogviszonyt az ügyféllel, mert minden, a Bit. 4. § (1) bekezdésének 123. pontjában meghatározott biztosítási értékesítési tevékenységet a vele szerződésben álló biztosító(k) megbízásából végez.

- A biztosítási szerződés tartama alatt – tekintettel a biztosító és az ügyfél közötti közvetlen szerződéses kapcsolatra – jellemző, hogy az ügyfél közvetlenül fordul a biztosítóhoz a szerződéssel kapcsolatos ügyintézés során, ehhez nem köteles sem a Társaság, sem a közvetítői megbízott közreműködését igénybe venni.

- A közvetítői megbízott a biztosító ügyfelével nem feltétlenül kerül kapcsolatba, amennyiben erre mégis sor kerül, ez a már létrejött szerződéssel kapcsolatos ún. szerviztevékenység vagy szerződés-, illetve ügyfélgondozási tevékenység, amelyek során a közvetítői megbízott a konkrét szerződéssel kapcsolatos feladatokat látja el (tehát a biztosítási értékesítés részeként a biztosítási szerződés teljesítésében és lebonyolításában működik közre, azonban változatlanul a biztosító megbízásából), és e tekintetben nincs szó versengő termékek közvetítéséről.

A Társaság előadta, hogy többes ügynöki tevékenysége kifejtése során, figyelemmel a Bit. 387. § (2) bekezdésében foglalt eltérést nem engedő szabályra, miszerint a többes ügynök független biztosításközvetítői tevékenységet nem végezhet, a Bit. hivatkozott szakaszához íródott Kommentárra², valamint a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete által kiadott állásfoglalásra³ – mely bár a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény rendelkezésein nyugszik, azonban érdemét tekintve a hatályos Bit. által támasztott jogszabályi rendelkezések változatlansága okán továbbra is mértékadó – semmilyen biztosításközvetítői tevékenységnek minősíthető (rész)feladat ellátására nem köthet szerződést az ügyféllel. Ellenkező esetben ugyan az előírás megsértésével létrejött szerződés nem minősülne a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:95. §-a szerint semmisnek⁴, azonban a szerződéskötéssel megvalósuló jogsértés a vonatkozó jogági (felügyeleti) szankciókat vonná maga után.

Tehtett arra, hogy a Társaság többes ügynökként a Bit. 2. melléklete szerinti életbiztosítási ágba tartozó szerződésekkel kapcsolatos tevékenységet (is) végez, így a Pmt. 3. § 28. pontjában foglaltakra figyelemmel a Pmt. 1. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti pénzügyi szolgáltatóként a Pmt. hatálya alá tartozik e tevékenysége tekintetében.

---

² Nagykommentár a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvényhez - Szerkesztette: Kovács Zsolt: Bit. 387. §-ához: „[a] többes ügynöki tevékenység és korlátai b) A Bit. 387. § (2) bekezdése fenntartja a már a 2003-as Bit.-ben is megfogalmazott **tilalmat az alkuszi és a többes ügynöki pozíciók közötti átjárás tekintetében**, kimondva, hogy többes ügynök alkuszi tevékenységet nem végezhet. Mivel az alkuszi és a függő közvetítői, ezen belül a többes ügynöki tevékenységet a Bit. azzal különbözteti meg egymástól, hogy a biztosításközvetítő az ügyfél vagy a biztosító megbízásából végzi-e a tevékenységét, ez a tilalom egyben azt is jelenti, hogy a többes ügynök biztosítási szerződést ügyfél megbízása alapján nem közvetíthet, a tilalom - ahogyan arra a Felügyelet is rámutatott egy közzétett állásfoglalásában - ebből következően azt is kizárja, hogy a többes ügynök az ügyféllel külön írásbeli megállapodást létesítsen a biztosítási szerződés megkötése és gondozása céljából”.

³ „A többes ügynök a jogszabályban meghatározott tájékoztatási kötelezettségén túl jogosult-e írásbeli megállapodást kötni az ügyféllel ajánlat bekérésére, biztosítási szerződés előkészítésére és annak gondozására?” című állásfoglalás (elérhető: <https://alk.mnb.hu/data/cms2320818/allasfogl1019.pdf>) szerint „[a] Bit. hivatkozott rendelkezései alapján a Többes Ügynök az ügyféllel nem létesíthet külön írásbeli megállapodást a biztosítási szerződés megkötése és gondozása céljából, mivel a független biztosításközvetítők közül az alkuszi tevékenység elsődleges jellemzője, hogy az ügyfél érdekében és megbízásából jár el, valamint egyedül az alkusz jogosult kizárólag az ügyfél felhatalmazása alapján a szerződésből eredő jogok és kötelezettségek teljesítésében való közreműködésre. Emellett a Bit. 47. § (2) bekezdése is rögzíti, hogy a többes ügynök alkuszi tevékenységet nem végezhet, azonban az állásfoglalás kérsben előadottak pontosan a fent meghatározott alkuszi tevékenység megvalósítását jelentenék”.

⁴ A Ptk. 6:95. § [Tilos szerződés] értelmében „[s]emmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Más jogkövetkezmény mellett is semmis a szerződés akkor, ha a jogszabály ezt külön kimondja, vagy ha a jogszabály célja a szerződéssel elérni kívánt joghatás megtiltása”.

A Társaság előadta, hogy jelen állásfoglalás-kérés alapja az MNB egy, a közelmúltban kiadott – későbbiekben hivatkozott tartalmú – állásfoglalása, amely a Társaság megítélése szerint a többes ügynök Pmt. szerinti feladatainak megítélése szempontjából a jelen Beadványban ismertetett, alapvető fontosságú jogkérdéseknek az MNB általi tisztázásának, illetve a Társaság részéről a mindig mértékadóknak tekintett felügyeleti jogértelmezés megismerésének szükségességét vetette fel.

II. JOGKÉRDÉSEK

1.

A Társaság a Beadványban az MNB iránymutatását kérte arra vonatkozóan, hogy megállapítható-e a Pmt. szerinti „üzleti kapcsolat” létrejötte a Társaság, mint több biztosító megbízásából eljáró függő biztosításközvetítő (többes ügynök) és a vele szerződésben nem álló, sikeres közvetítői tevékenység esetén a biztosító felé szerződési ajánlatot tevő ügyfél között, figyelemmel arra is, hogy a Társaság és az ügyfél közvetlenül semmilyen (pénzügyi) tranzakciót nem bonyolít le egymással.

2.

A Társaság a Beadványban továbbá kérte az MNB iránymutatását, hogy létrejön-e a Pmt. szerinti „ügyleti megbízás” a Társaság és azon személy között, aki a Társaság szerzési jellegű biztosításközvetítői tevékenysége eredményeképp valamely biztosítóval üzleti kapcsolatot létesít. Tehát a biztosító Pmt. szerinti ügyfele a Társaságnak is Pmt. szerinti ügyfele lesz-e, figyelemmel a Társaság által nyújtott, de kizárólag az ügyfél konkrét szerződéshez kapcsolódóan végzett szerviztevékenységére, szerződésrendezői tevékenységére.

III. A TÁRSASÁG ÁLLÁSPONTJA

1.

A Társaság álláspontja szerint a jogértelmezés kizárólag jogalkalmazói oldalról történhet, mert sem a Pmt. értelmező rendelkezései, sem a törvény általános vagy részletes indokolása további támpontot nem nyújt, és a kérdés gyakorlati vonatkozására tekintettel nincs tudomása kialakult jogtudományi/jogirodalmi értelmezésről sem. A Társaság álláspontja szerint a jogértelmezés módszerei közül jelen esetben a nyelvtani, logikai és teleologikus értelmezés alkalmazható azzal, hogy a jogszabály közjogi jellegére tekintettel kiterjesztő értelmezésnek nincs helye.

A Társaság, mint biztosításközvetítő többes ügynök az életbiztosítási ágba tartozó szerződésekkel kapcsolatos tevékenysége során a Pmt. 1. § (1) bekezdésének b) pontja, illetve a 3. § 28. pontjának h) alpontja alapján pénzügyi szolgáltatónak minősül, ezért egyértelműen a Pmt. hatálya alatt áll. Ugyanakkor a Társaság megítélése szerint a Társaság nem áll az ügyfelekkel a Pmt. szerinti üzleti kapcsolatban, az alábbiakra tekintettel:

A Pmt. 3. § 41. pontjának a) alpontja értelmében a Pmt. alkalmazásában ügyfél az „[a]ki a szolgáltatóval üzleti kapcsolatot létesít vagy a szolgáltató részére ügyleti megbízást ad”.

A Pmt. idézett rendelkezése összhangban áll a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (AMLD) megfelelő rendelkezéseivel, hiszen az AMLD 3. cikkének 13. pontja értelmében is az üzleti kapcsolat fontos ismertető jegye a tartósság: „üzleti

kapcsolat»: olyan üzleti, szakmai vagy kereskedelmi kapcsolat, amely a kötelezett szolgáltató szakmai tevékenységéhez kapcsolódik, és amely a kapcsolat létesítésekor tartósnak mutatkozik”.

A Társaság álláspontja szerint sem a Társaság, sem pedig a Társaság közreműködőjeként eljáró közvetítői megbízott nem létesít a Pmt. 3. § 45. pont a) pontja szerinti üzleti kapcsolatot az ügyfelekkel, hiszen sikeres közvetítői közreműködés esetén az ügyfél a biztosítóval köt szerződést, a Pmt. idézett rendelkezéseinek megfelelő, szerződéssel létrejött tartós jogviszony minden esetben kizárólag az ügyfél és a biztosító között jön létre. Mivel a Társaság és az ügyfél között nem jön létre tartós (szerződéses) jogviszony, a biztosítóval szerződést kötő személyek nem tekinthetők a Társaság Pmt. 3. § 45. pont a) alpontja szerinti ügyfeleinek, az ügyfél és a Társaság között Pmt. szerinti üzleti kapcsolat nem áll fenn.

A Társaság álláspontja szerint a fenti jogértelmezést támasztja alá a jogszabály nyelvtani értelmezése, hiszen a Pmt. úgy rendelkezik, hogy üzleti kapcsolatnak minősül a pénzügyi szolgáltató és az ügyfél közötti – szakmai tevékenységi körbe tartozó szolgáltatás igénybevételére vonatkozó – szerződéssel létrejött tartós jogviszony, ilyen jogviszony azonban nem jön létre az ügyfél és a Társaság között.

A Társaság előadta, hogy az álláspontját támasztja alá a jogszabály logikai értelmezése is, hiszen, ha a jogalkotó a többes ügynök és az ügyfél közötti kapcsolatot jogilag értékelni kívánta volna (a szerződéses jogviszonnal azonos megítélés alá kívánta volna vonni), akkor a szabályozást ennek megfelelő tartalommal alakította volna ki.

A Társaság kifejtette, hogy a jogszabály teleologikus értelmezése is a Társaság jogértelmezését támasztja alá, hiszen a jogszabályi rendelkezés nyilvánvaló célja, hogy a szerződéssel létrejött tartós jogviszonyokra vonatkozóan, azokkal kapcsolatosan adjon útmutatót a pénzügyi szolgáltatók Pmt. szerinti kötelezettségei teljesítése érdekében. A Társaság megjegyezte, hogy a többes ügynöki struktúrában az életbiztosítási ágba tartozó biztosításközvetítő tevékenység végzésére (azaz a többes ügynök szakmai tevékenységi körbe tartozó szolgáltatás igénybevételére) vonatkozó szerződéssel létrejött tartós jogviszony kizárólag a többes ügynök és a biztosítók között azonosítható, tehát végső soron kizárólag a biztosítók minősülhetnek a többes ügynök Pmt. szerinti ügyfelének.

A Társaság megítélése szerint nyilvánvalóan nem irányulhatott a jogalkotó szándéka arra, hogy a biztosító megbízásából elsődlegesen (ügyfél)szerzési jellegű biztosításközvetítői tevékenységet végző, de ügyfelekkel tartós szerződéses jogviszonyban nem álló többes ügynök feladatait, kötelezettségeit ugyanúgy és ugyanolyan tartalommal határozza meg, mint az ügyfelekkel szerződő, tartós jogviszonyt létesítő más pénzügyi szolgáltatók (például független közvetítőként eljáró alkuszok) feladatait, kötelezettségeit. A jogalkotó ezzel ellentétes szándéka esetén az üzleti kapcsolat meghatározásának nem lenne része a tartós szerződéses jogviszony, mint kritérium.

A Társaság álláspontja szerint a Társaság megközelítését támasztja alá az MNB 2024. január 26. napján kelt, az MNB honlapján fellelhető állásfoglalása („*Állásfoglalás az egyes, pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzés és megakadályozás tárgy körű jogszabályi rendelkezésekre vonatkozóan*⁵”), mely az alábbiakat rögzíti: „*[t]ehát az üzleti kapcsolat létrejöttéhez az erre irányuló szerződés is szükséges, és mivel mind az ügyleti megbízás, mind az üzleti kapcsolat definíciója ugyanazon Pmt-ben megjelölt szolgáltatásokra értelmezhető, ezért önmagában egy tartósabb jogviszony nem hoz létre a Pmt. értelmében üzleti kapcsolatot. Mind a Pmt., mind a 26/2020. MNB rendelet tartalmaz rendelkezéseket az ügyleti megbízásokat rendszeresen adó ügyfelekre vonatkozóan. Ezen körülmények alapján tehát megállapítható, hogy önmagában egy tartós jogviszony nem fog a Pmt. értelmében üzleti kapcsolatnak minősülni, ehhez további feltételként rögzíti a Pmt. az erre*

---

⁵ Magyar Nemzeti Bank

irányuló szerződés létrejöttét is. Így minden olyan esetben, ahol ilyen szerződéses jogviszony nem áll fenn, úgy csak és kizárólag ügyleti megbízásokról lehet beszélni, melyek akár rendszeresen is adhatók, a Pmt. szerinti üzleti kapcsolat létrejötte nélkül”.

2.

Az ügyleti megbízás tekintetében a Társaság álláspontja szerint a jogértelmezés kizárólag jogalkalmazói oldalról történhet, mert sem a Pmt. értelmező rendelkezései, sem a törvény általános vagy részletes indokolása további támpontot nem nyújt, és a kérdés gyakorlati vonatkozására tekintettel nincs tudomása kialakult jogtudományi/jogirodalmi értelmezésről sem. A Társaság álláspontja szerint a jogértelmezés módszerei közül jelen esetben a nyelvtani, logikai és teleologikus értelmezés alkalmazható azzal, hogy a jogszabály közjogi jellegére tekintettel kiterjesztő értelmezésnek nincs helye.

A Társaság, mint biztosításközvetítő többes ügynök az életbiztosítási ágba tartozó szerződésekkel kapcsolatos tevékenysége során a Pmt. 1. § (1) bekezdésének b) pontja, illetve a 3. § 28. pontjának h) alpontja alapján pénzügyi szolgáltatónak minősül, ezért egyértelműen a Pmt. hatálya alatt áll.

Ugyanakkor a Társaság megítélése szerint a Társaság nem áll az ügyfelekkel a Pmt. szerinti üzleti kapcsolatban – az előzőekben kifejtettek szerint –, és a Társaság megítélése szerint jellemzően ügyleti megbízás sem jön létre a Társaság és (a biztosítóval szerződést kötő) egyes ügyfelek között, az alábbiakra tekintettel:

A Pmt. 3. § 41. pontjának a) alpontja értelmében ügyfél: „*[a]ki a szolgáltatóval üzleti kapcsolatot létesít vagy a szolgáltató részére ügyleti megbízást ad*”.

Az ügyleti megbízás pedig a Pmt. 3. § 44. pontja értelmében olyan ügylet, amely az ügyfél és a szolgáltató között a szolgáltató életbiztosítási szakmai tevékenységi körébe tartozó szolgáltatás igénybevételére vonatkozó eseti jogviszony.

A Társaság előadta, miszerint kérdésként merült fel, hogy az a személy, aki valamely biztosítóval a Társaság közvetítői tevékenysége eredményeképpen kerül kapcsolatba, valamint a biztosítóval tartós szerződéses jogviszonyt létesít, ügyleti megbízásban áll-e a Társasággal pl. annak szerviz- vagy szerződésgondozási tevékenységére tekintettel.

A fentiekben is kifejtettekre hivatkozással a Társaság megállapította, hogy a Társaság közreműködésével és közvetítése eredményeképp a biztosítóval szerződésbe lépő személyek a biztosító Pmt. szerinti ügyfelei lesznek a Pmt.-ben is rögzített üzleti kapcsolat fogalmi meghatározása értelmében. Ezen ügyfelek a szerződéskötést követően a biztosítóval létrehozott tartós jogviszonyuk fennállása alatt jellemzően a biztosítóval közvetlenül állnak kapcsolatban.

A Társaság Pmt.-ben előírt monitoringtevékenységének végzése is értelmezési kérdéseket vet fel, ugyanis a Pmt. 11. § (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik: „*[a] szolgáltató – a tevékenységére irányadó jogszabályi előírásoknak megfelelően – köteles az üzleti kapcsolatot folyamatosan figyelemmel kísérni – ideértve az üzleti kapcsolat fennállása folyamán teljesített ügyletek elemzését is – annak megállapítása érdekében, hogy az adott ügylet összhangban áll-e a szolgáltatóval az ügyfélről a jogszabályok alapján rendelkezésére álló adataival és ez alapján szükség van-e az ügyféllel szemben pénzmosás megelőzésével kapcsolatos intézkedések végrehajtására*”.

Mivel a Társaság sikeres közvetítői tevékenysége eredményeképpen létrejött üzleti kapcsolat az ügyfél és a biztosító között áll fenn, míg az ügyfél és a Társaság között nem, felmerül a kérdés, hogy a Társaság üzleti kapcsolat hiányában hogyan tudja az ügyfél-átvilágítási kötelezettségek között szereplő

monitoringtevékenységét az ügyfél viszonylatában teljesíteni. A Társaság értelmezése szerint az ügyféllel kapcsolatos monitoringtevékenység teljesítése is csak a biztosító-ügyfél viszonylatban valósítható meg, hiszen tartós üzleti kapcsolat áll fenn köztük, illetve az üzleti kapcsolat fennállása alatt teljesített ügyletekről is a biztosítónak van információja, a közvetítőnek azonban nincsen.

A fentiekkel összefüggésben a Társaság hangsúlyozta, hogy a Társaság a biztosítóhoz közvetített ügyfelek vonatkozásában, pl. ún. szerviztevékenység vagy szerződésigazgatás keretében a Pmt. szerinti ügyleti megbízást teljesíthetne, ügyleti megbízás végrehajtásában közreműködhetne, ezáltal elméletileg a Pmt. szerinti ügyleti megbízásra vonatkozó jogszabályi rendelkezések kapcsán kötelezettségek hárulnának rá, ugyanakkor ezen esetekben már nem kerül sor versengő termékek közvetítésére (a Pmt. hatálya egyes fogalom meghatározások kapcsán visszautal a Bit.-re) ebből következően a Társaság e tekintetben sem áll a Pmt. hatálya alatt.

A Társaság jogi álláspontja szerint a közvetítői tevékenység sikeres elvégzésével (a biztosító és ügyfél közötti szerződés létrejöttével) a biztosító Pmt. szerinti ügyfele nem ad Pmt. szerinti ügyleti megbízást a Társaságnak, mert a Társaság nem végzi versengő tevékenységek közvetítését, ezért nem áll a Pmt. hatálya alatt.

A Társaság megítélése szerint a fenti jogértelmezési álláspontot támasztja alá a jogszabály nyelvtani értelmezése, hiszen a Pmt. 3. § 28. pontja úgy rendelkezik, hogy pénzügyi szolgáltató az életbiztosítási ágba tartozó szerződésekkel kapcsolatos tevékenysége során a Bit.-ben meghatározott többes ügynök és alkusz. Szerződésigazgatás és szerviztevékenység kapcsán nem valósul meg sem több biztosító egymással versengő termékeinek értékesítése [a Bit. 4. § (1) bekezdés 34. pont b) alpont], sem pedig a biztosítási értékesítés [Bit. 4. § (1) bekezdés 123. pont a)-d) alpontok], ily módon a Társaság álláspontja szerint megállapítható, hogy a Társaság nem áll a Pmt. hatálya alatt.

A Társaság megítélése szerint a fenti álláspontot támasztja alá a jogszabály logikai értelmezése is, hiszen, ha a jogalkotó a biztosításközvetítő és az ügyfél közötti ún. szerviztevékenységet, szerződésigazgatási tevékenységet is ügyleti megbízásnak kívánta volna tekinteni vagy azzal egyezően kívánta volna szabályozni, akkor azt ennek megfelelő tartalommal alakította volna ki.

A Társaság előadta, hogy a jogszabály teleologikus értelmezése is a Társaság álláspontját erősíti, hiszen a jogszabályi rendelkezés nyilvánvaló célja, hogy az olyan ügyleti megbízásokat tekintse a Pmt. 3. § 44. pontja alá tartozónak, amelyek az ügyfél és a szolgáltató között a szolgáltató életbiztosítási szakmai tevékenységi körébe tartozó szolgáltatás igénybevételére vonatkozó eseti jogviszonyok (a szerviztevékenység, szerződésigazgatás nem ilyen, hiszen az ügyfél erre vonatkozóan nem ad eseti megbízást a szolgáltatónak).

A Társaság álláspontja szerint a jogalkotó szándéka nem irányulhatott arra, hogy a biztosításközvetítői tevékenységet végző szolgáltató és az ügyfél közötti olyan viszonyt ügyleti megbízásnak minősítse, amely esetben az ügyfél és a szolgáltató között az életbiztosítási szakmai tevékenység körébe tartozó szolgáltatás nem versengő termékek kapcsán valósul meg, így a Pmt. Bit.-re való visszautalásánál végül a fentiekben kifejtettek szerint a Pmt. hatálya nem áll fenn.

Az eddig előadottakon túl a Társaság hivatkozott továbbá a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló 2024. május 31-i (EU) 2024/1624 európai parlamenti és a tanácsi rendelet (AMLR) preambuluma 9. bekezdésére, valamint a 2. cikk (1) bekezdésének 6. pontjának c) alpontjában foglalt pénzügyi intézmény fogalomra is:

„(9) A biztosításközvetítő (EU) 2016/97 európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti fogalom meghatározása a biztosítási értékesítési tevékenységet megkezdő vagy folytató természetes, illetve jogi személyek széles körére kiterjed. Egyes biztosításközvetítők biztosítók vagy közvetítők teljes

körü felelősségvállalása mellett kezdenek biztosítási értékesítési tevékenységeket, e tevékenységeket pedig azok szabályzatai és eljárásai szerint végezhetik. Amennyiben az említett közvetítők nem szednek be díjakat vagy olyan összegeket, amelyek szándékolt jogosultja az ügyfél, a szerződő, vagy a biztosítási kötvény kedvezményezettje, nincsenek abban a helyzetben, hogy érdemi átvilágítást végezzenek, illetve észleljék és jelentsék a gyanús ügyleteket. Tekintettel az említett korlátozott szerepkörre, valamint arra, hogy az említett közvetítők esetében a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények teljes körű alkalmazását azok a biztosítók vagy közvetítők szavatolják, akik felelősséggel tartoznak a szolgáltatásoknak az említett közvetítők általi nyújtásáért, azokat a közvetítőket, akik nem kezelnek az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározott pénzt, e rendelet alkalmazásában nem kell kötelezett szolgáltatóknak tekinteni.

(...)

2. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában:

(...)

6. »pénzügyi intézmény«:

(...)

c) az (EU) 2016/97 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározottak szerinti biztosításközvetítő, amennyiben életbiztosítási és egyéb, befektetéshez kapcsolódó biztosítási szolgáltatásokkal összefüggésben jár el, az olyan biztosításközvetítő kivételével, akik vagy amelyek nem vesznek át biztosítási díjakat vagy az ügyfélnek szánt összegeket, valamint akiknek vagy amelyeknek a tevékenységéért saját termékeik tekintetében egy vagy több biztosító vagy biztosításközvetítő tartozik felelősséggel”.

A Társaság előadta, hogy bár az AMLR-t főszabály szerint 2027. július 10. napjától kell alkalmazni, az idézett rendelkezések a Társaság megítélése szerint jelen állásfoglalás-kérés szempontjából is relevánsak, mert alátámasztják a Társaság fentiekben kifejtett jogértelmezését és világossá teszik azt, hogy azzal az uniós jogalkotó szabályozási szándékai egybeesnek.

A Társaság a törvényes működés követelményének szem előtt tartásával, az MNB, mint felügyeletet ellátó szerv jogértelmezését figyelembe véve kíván eljárni, ezért kérte az állásfoglalás kiadását a fenti kérdésekben.

IV. AZ IRÁNYADÓ JOGI KÖRNYEZET ÉS AZ MNB ÁLLÁSPONTJA

A Pmt. 1. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében „[e] törvény hatálya – a (3) és (4) bekezdésben meghatározott eltéréssel – kiterjed a Magyarországon székhellyel, fiókteleppel vagy telephellyel rendelkező

(...)

b) pénzügyi szolgáltatóra”.

A Pmt. 3. § 28. pontjának h) alpontja szerint „[e] törvény alkalmazásában:

(...)

28. pénzügyi szolgáltató:

(...)

h) az életbiztosítási ágba tartozó szerződésekkel kapcsolatos tevékenysége során a Bit.-ben meghatározott többes ügynök és alkusz”.

A Bit. 1. § (1) bekezdésének d) pontja szerint „[e] törvény hatálya kiterjed:

(...)

d) a Magyarország területén székhellyel vagy lakcímmel rendelkező biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy biztosításközvetítői, viszontbiztosítás-közvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységére, továbbá a Magyarország területén kívül székhellyel vagy lakcímmel rendelkező biztosításközvetítő, viszontbiztosítás-közvetítő vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy Magyarország területén végzett – e törvényben meghatározott – biztosításközvetítői, viszontbiztosítás-közvetítői vagy kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységére”.

A Bit. 4. § (1) bekezdésének 14. pontja, 34. pontja, 111. pontja, valamint 123. és 126. pontja az alábbiak szerint rendelkezik: „[e] törvény alkalmazásában:

(...)

14. biztosításközvetítői tevékenység: a biztosításközvetítő által végzett azon üzletszerű tevékenység, amely a biztosítási értékesítést, annak szervezését, valamint a független biztosításközvetítői szaktanácsadást foglalja magában, azzal, hogy nem minősülnek biztosításközvetítői tevékenységnek a 123. pont a)–d) alpontjai szerinti tevékenységek;

(...)

34. függő biztosításközvetítő: az a biztosításközvetítő, aki biztosítóval fennálló jogviszony alapján

a) egy biztosító biztosítási termékeit vagy több biztosító egymással nem versengő biztosítási termékeit közvetíti (a továbbiakban: ügynök),

b) egyidejűleg több biztosító egymással versengő biztosítási termékeit közvetíti (a továbbiakban: többes ügynök);

(...)

111. versengő termékek: azok a biztosítási termékek – ide nem értve azon biztosítók termékeit, amelyeknek a tulajdonosa azonos vagy az egyik biztosító a másik biztosító tulajdonosa, vagy azonos tulajdonosi csoportba tartoznak –, amelyek a felhasználási célra, a fedezett kockázatok körére és az ehhez kapcsolódó biztosítási szolgáltatásokra tekintettel alkalmasak az ügyfél számára helyettesíteni egymást és az 1. és 2. mellékletek szerint azonos ágazatba vagy azonos ágazat azonos alágazatába tartoznak. Azonos ágazatba vagy azonos alágazatba tartozó biztosítási terméknek minősülnek:

a) azok a biztosítási termékek, amelyek ugyanazon biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat azonos alágazatába tartozó kockázatokat fedeznek;

b) azok a biztosítási termékek, amelyek egy szerződés keretén belül több biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat több alágazatába tartozó kockázatot is fedeznek, ha a jellemző kockázat szerinti ágazati vagy alágazati besorolásuk azonos; vagy

c) az ugyanazon biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat valamely alágazatába tartozó biztosítási termék és az egy szerződés keretén belül több biztosítási ágazatba vagy ugyanazon biztosítási ágazat több alágazatába tartozó kockázatot is fedező biztosítási termék, ha ez utóbbi termék jellemző kockázat szerinti ágazati vagy alágazati besorolása megegyezik az előbbi termék ágazati vagy alágazati besorolásával;

(...)

123. biztosítási értékesítés: azon – a biztosítási szerződés vagy különösen a Hpt.-ben meghatározott hitelintézet által biztosított jogviszony létrehozására irányuló – üzletszerű értékesítési tevékenység, amely kiterjed a biztosítási szerződések megkötésének vagy a csoportos biztosítási szerződéshez különösen a Hpt.-ben meghatározott hitelintézet által új biztosítottak csatlakozásának előkészítésére, illetve elősegítésére, az azokkal kapcsolatos tanácsadásra, ajánlattételre, az ilyen szerződések lebonyolításában és teljesítésében való közreműködésre (ideértve a kárigény érvényesítése kapcsán történő közreműködést is), valamint azon esetekben, amikor az ügyfélnek lehetősége van honlapon vagy más tájékoztatási eszközön keresztül közvetve vagy közvetlenül biztosítási szerződés megkötésére ajánlatot tenni és ennek alapján szerződést kötni, a biztosítási termékek, valamint azok árai (ideértve a nyújtott árkedvezményt is) különböző kritériumok alapján történő összehasonlítására és az azokról történő tájékoztatásra is, azzal, hogy nem minősül biztosítási értékesítésnek:

a) a más szakmai tevékenység keretében esetleg nyújtott tájékoztatás, amennyiben a tájékoztatást nyújtó nem tesz további – a biztosítási szerződés megkötését vagy teljesítését elősegítő – lépést,

- b) a biztosítási károk szakmai alapon végzett kárügyintézése, valamint a kárrendezési és szakértői kárbecslési – szakmai alapon végzett – tevékenység,
- c) adat- és információszolgáltatás a lehetséges szerződőkről biztosításközvetítők vagy biztosítók számára, amennyiben az információt nyújtó nem tesz további – a biztosítási szerződés megkötését elősegítő – lépést,
- d) tájékoztatás nyújtása biztosítási termékekről, illetve biztosításközvetítőkről vagy biztosítókról a lehetséges szerződők számára, amennyiben a tájékoztatást nyújtó nem tesz további – a biztosítási szerződés megkötését elősegítő – lépést;

(...)

126. biztosítáértékesítő: bármely biztosításközvetítő, kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy vagy biztosító”.

A Bit. 387. § (1) bekezdése rögzíti:

„(1) A többes ügynök előkészíti a biztosítási szerződés megkötését, tevékenysége kiterjedhet

a) a biztosító ez irányú meghatalmazása esetén a szerződés biztosító képviselőjében történő megkötésére és a biztosítási díj átvételére, továbbá

b) a biztosító szerződésből eredő jogainak gyakorlásában és kötelezettségeinek teljesítésében való közreműködésre és a szerződéskötés lebonyolításában való közreműködésre”.

A Bit. 387/A. szerint:

„(1) Ha a szerződő fél a díjat – díjátvétellel biztosítói meghatalmazással rendelkező – többes ügynöknek fizette, a díjat – legkésőbb a fizetés napjától számított negyedik napon – a biztosító számlájára vagy pénztárába beérkezettnek kell tekinteni; a szerződő fél azonban bizonyíthatja, hogy a díj korábban érkezett be.

(2) A többes ügynök a biztosítótól az ügyfélnek járó összeget előzetesen nem vehet át”.

A Pmt. 3. § 41. pontja, 44-45. pontja szerint „[e] törvény alkalmazásában:

(...)

41. ügyfél:

a) aki a szolgáltatóval üzleti kapcsolatot létesít vagy a szolgáltató részére üzleti megbízást ad, és

b) az 1. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott szolgáltató vonatkozásában, aki az ingatlan eladása és vétele, vagy bérbeadása és bérbevétele céljából ajánlatot kér;

(...)

44. üzleti megbízás: olyan ügylet, amely az ügyfél és a szolgáltató között a szolgáltató 1. § (1) bekezdés a)–e), g)–h), valamint j)–r) pontjában megjelölt szakmai tevékenységi körébe tartozó szolgáltatás igénybevételére vonatkozó eseti jogviszony;

(...)

45. üzleti kapcsolat:

a) az ügyfél és a szolgáltató között az 1. § (1) bekezdés a)–e), g)–h), valamint j)–r) pontjában megjelölt szakmai tevékenységi körbe tartozó szolgáltatás igénybevételére vonatkozó szerződéssel létrejött tartós jogviszony,

b) a játékkaszinót vagy kártyatermet működtető szolgáltató vonatkozásában a játékkaszinó vagy kártyaterem területére történő első belépéssel létrejött tartós jogviszony, illetve a távszerencsejáték és az online kaszinójáték szervezőjénél a játékos nyilvántartásba vétele,

c) az 1. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott szolgáltató vonatkozásában az ügyfél és a szolgáltató között a szolgáltató tevékenységi körébe tartozó szolgáltatás igénybevételére vonatkozó jogviszony”.

Az üzleti megbízásokkal kapcsolatos kötelezettségeket a Pmt. 14/A. §-a tartalmazza:

„14/A. § (1)A 6. § (1) bekezdés b)–d) és i) pontjában meghatározott üzleti megbízás teljesítése esetén a szolgáltató köteles az ügyfelet, valamint annak a szolgáltatónál eljáró meghatalmazottját, rendelkezésre jogosultját, továbbá képviselőjét a 7. § (2) bekezdésében meghatározott valamennyi

adatra vonatkozóan azonosítani, személyazonosságának igazoló ellenőrzését elvégezni és a 7. § (3) bekezdése szerinti okiratáról másolatot készíteni, köteles továbbá a 8–9/A. §-ban meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket elvégezni.

(2) A szolgáltató a 6. § (1) bekezdésében meghatározott esetben az ügyletre vonatkozóan az alábbi adatokat köteles rögzíteni:

a) a megbízás tárgyát és összegét,

b) a teljesítés körülményeit (hely, idő, mód).

(3) A szolgáltató a (2) bekezdésben meghatározott adaton kívül – kockázatérzékenységi megközelítés alapján – kéri a pénzeszközök forrására vonatkozó információk rendelkezésre bocsátását, valamint ezen információk igazoló ellenőrzése érdekében a pénzeszközök forrására vonatkozó dokumentumok bemutatását.

(4) A szolgáltató – kockázatérzékenységi megközelítés alapján – az ügyleti megbízás teljesítését a szolgáltató kijelölt felelős vezetője jóváhagyásához köti.

(5) Ha a szolgáltató nem tudja végrehajtani az (1)-(3) bekezdésben meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, akkor az érintett ügyfélre vonatkozóan köteles megtagadni az ügyleti megbízás teljesítését.

(6) Az ügyleti megbízásokat rendszeresen adó ügyfelek monitoring kötelezettségét a szolgáltató a 11. §-ban az üzleti kapcsolatokra előírt módon végzi el. A szolgáltató a 65. §-ban meghatározott saját kockázatértékelésén alapuló belső szabályzatában határozza meg, hogy kit tekint ügyleti megbízásokat rendszeresen adó ügyfélnek.

(7) Adatváltozás esetén a szolgáltatónak csak a megváltozott adat rögzítéséhez szükséges ügyfél-átvilágítás intézkedést kell elvégeznie, amennyiben a 6. § (1) bekezdés g) pontja szerinti ügyfél-átvilágítási kötelezettsége nem áll fenn”.

Az MNB álláspontja szerint a Társaság által a Beadványban megfogalmazott kérdések megválaszolása során alapvetően abból szükséges kiindulni, hogy a Társaság a Pmt. hatálya alatt álló szolgáltatónak minősül-e.

A Társaság a Beadványban előadta, hogy biztosításközvetítői (többes ügynöki) tevékenységét többet között a Bit. 2. melléklete szerinti életbiztosítási ágba tartozó biztosítási termékekre vonatkozó szerződésekkel kapcsolatosan egyaránt kifejtí.

Mivel a Pmt. 1. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott pénzügyi szolgáltatónak minősül az életbiztosítási ágba tartozó szerződésekkel kapcsolatos tevékenysége során a Bit.-ben meghatározott többes ügynök, ezért megállapítható, hogy **a Társaság a Pmt. szerinti pénzügyi szolgáltatónak minősül, így a Pmt. hatálya alatt áll.**

Ezt követően vizsgálandó körülmény, hogy a Társaság által végzett közvetítői tevékenysége során létesít-e üzleti kapcsolatot a biztosító ügyfeleivel, illetőleg a biztosító ügyfelei adnak-e a Társaság részére ügyleti megbízást.

Az MNB osztja a Társaság azon álláspontját, miszerint a fent hivatkozott konstrukció értelmében a Társaság és a biztosító ügyfele között nem jön létre üzleti kapcsolat, hiszen a vonatkozó jogszabályok és a Társaság által előadottak alapján a biztosító és ügyfele között jön létre szerződéses, tartós jogviszony. Ennek a jogviszonynak nem része a Társaság, a Társaság és a biztosító ügyfele egymással szerződést nem köt, ennél fogva **a Társaság és a biztosító ügyfele között nem jön létre Pmt. 3. § 45. pontja szerinti üzleti kapcsolat.**

Mivel azonban ilyen esetekben a gyakorlatban a biztosító jellemzően nem lép közvetlenül kapcsolatba a szerződést kötő ügyféllel, így az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket a biztosító megbízása alapján és annak nevében a biztosításközvetítő tudja elvégezni.

Az MNB álláspontja szerint azonban a megbízó-megbízotti viszonyból eredő sajátosságok miatt – amilyen a biztosító és a függő biztosításközvetítő viszonya is – a Pmt. hatálya alá tartozás meghatározását helytelen pusztán az üzleti kapcsolat vagy ügyleti megbízás fogalmának való megfelelés irányából megközelíteni.

A Társaság – a kérelmében többször előadott – **érvelése, miszerint azért nem áll a Pmt. hatálya alatt, mert a szerződésbiztosítás és a szerviztevékenység kapcsán nem valósul meg sem több biztosító egymással versengő termékeinek értékesítése, sem pedig a biztosítási értékesítés, nem alapos.** Az MNB töretlen és hosszú ideje követett és a jogirodalom által is alátámasztott joggyakorlata értelmében az említett szerződésbiztosítás és a szerviztevékenység az ún. **állományápolás** fogalmi körébe tartozik. Az állományápolást a Bit. – bár nem a 4. §⁶-ban, hanem a 383. §⁷ alkalmazása szempontjából – egyértelműen definiálja, amely definíció a kodifikációs megoldás ellenére is általánosan alkalmazható a Bit. egésze vonatkozásában, lévén, hogy a biztosítási értékesítés fogalmának egyes kitételeire épül. **Az állományápolást** a gyakorlatban a biztosításközvetítők többnyire fenntartási (speratív) jutalék ellenében, üzletszerűen végzik, ez pedig – a hivatkozott jogszabályi rendelkezésekre is figyelemmel – a biztosítási értékesítés résztvékenységei közé tartozik, **biztosításközvetítésnek minősül.** Erre tekintettel az ún. szerződésbiztosítás és szerviztevékenység a Társaság esetében is biztosításközvetítésnek, illetve – miután a Társaság ezt a tevékenységet és az új biztosítási szerződések értékesítését is **versengő termékek tekintetében végzi – többes ügynöki tevékenységnek minősül, azaz a Társaság e résztvékenységek alapján is, kétségtelenül a Pmt. hatálya alá tartozik.**

Fent kifejtettek értelmében a Társaság életbiztosítási ágba tartozó tevékenysége során az állományápolási tevékenysége vonatkozásában is a Bit.-ben meghatározott többes ügynöknek minősül, ezért a Társaság a Pmt. hatálya alá tartozik.

A Pmt.-ből eredő feladatok, kötelezettségek teljesítése vonatkozásában pedig az MNB utalni kíván **az AMLD irányelv preambuluma (27) bekezdésére**, amely szerint **„[e]zen irányelv alkalmazása során helyénvaló figyelembe venni az irányelv hatálya alá tartozó kisebb méretű kötelezett szolgáltatók jellemzőit és szükségleteit, és olyan elbánást kell biztosítani, amely megfelel a konkrét igényeknek és üzleti tevékenységük jellegének.”** A preambulumból idézett rendelkezés alapján levonható az a

---

⁶ A Bit. 4. § (1) bekezdés 123. pontja *„[b]iztosítási értékesítés: azon – a biztosítási szerződés vagy különösen a Hpt.-ben meghatározott hitelintézet által biztosított jogviszony létrehozására irányuló – üzletszerű értékesítési tevékenység, amely kiterjed a biztosítási szerződések megkötésének vagy a csoportos biztosítási szerződéshez különösen a Hpt.-ben meghatározott hitelintézet által új biztosítottak csatlakozásának előkészítésére, illetve elősegítésére, az azokkal kapcsolatos tanácsadásra, ajánlattételre, az ilyen szerződések lebonyolításában és teljesítésében való közreműködésre (ideértve a kárigény érvényesítése kapcsán történő közreműködést is), valamint azon esetekben, amikor az ügyfélnek lehetősége van honlapon vagy más tájékoztatási eszközön keresztül közvetve vagy közvetlenül biztosítási szerződés megkötésére ajánlatot tenni és ennek alapján szerződést kötni, a biztosítási termékek, valamint azok árai (ideértve a nyújtott árkedvezményt is) különböző kritériumok alapján történő összehasonlítására és az azokról történő tájékoztatásra is, azzal, hogy nem minősül biztosítási értékesítésnek:*

a) a más szakmai tevékenység keretében esetleg nyújtott tájékoztatás, amennyiben a tájékoztatást nyújtó nem tesz további – a biztosítási szerződés megkötését vagy teljesítését elősegítő – lépést,
b) a biztosítási károk szakmai alapon végzett kárügyintézése, valamint a kárrendezési és szakértői kárbecslési – szakmai alapon végzett – tevékenység,
c) adat- és információszolgáltatás a lehetséges szerződőkről biztosításközvetítők vagy biztosítók számára, amennyiben az információt nyújtó nem tesz további – a biztosítási szerződés megkötését elősegítő – lépést,
d) tájékoztatás nyújtása biztosítási termékekről, illetve biztosításközvetítőkről vagy biztosítókról a lehetséges szerződők számára, amennyiben a tájékoztatást nyújtó nem tesz további – a biztosítási szerződés megkötését elősegítő – lépést”.

⁷ A Bit. 383. § (1a) bekezdése szerint *„[h]a a biztosításközvetítői tevékenységet ügynökként a Hpt.-ben meghatározott hitelintézet végzi, akkor tevékenysége az általa értékesíthető termékkel versengő termékhez tartozó biztosítási szerződések lebonyolításában és teljesítésében való közreműködésre – ideértve a kárigény érvényesítése kapcsán történő közreműködést is – (a továbbiakban: állományápolás) is kiterjedhet, ha az állományápolással érintett versengő termék tekintetében – az adott biztosítóval fennálló megállapodásban is rögzítetten – új biztosítási szerződés megkötését már nem készíti elő”.*

következtetés, hogy az irányelv célja az is, hogy a kisebb szolgáltatók AML/CFT⁸ kötelezettségei méretükhöz, sajátos működésükhöz igazodva kerüljenek meghatározásra, ideértve akár erőforrásaik felhasználását és a technikai-informatikai körülmények meghatározását.

Az MNB véleménye szerint az ügyfél-átvilágítási kötelezettség körében a Pmt. iránymutatást nyújt a közvetítők vonatkozásában azzal, hogy – a Pmt. 24. § (1) bekezdésének értelmezését alapul véve – esetükben nem kell alkalmazni a Pmt. más szolgáltató által elvégzett ügyfél-átvilágítási intézkedések átvételére vonatkozó 22-23. §-ait. Ennek indoka az lehet, hogy mivel a közvetítő a megbízó megbízásából, annak nevében és kockázatára jár el, „*a szolgáltató részének*” minősül, így az egyik fél által elvégzett ügyfél-átvilágítási intézkedés már eleve a másik fél által elvégzett átvilágítási intézkedésnek tekinthető. **Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy a Társaság önálló jogalanyként köteles betartani a Pmt.-ből eredő kötelezettségeket, amely a megbízó-közvetítői viszonylatban azt is jelenti, hogy a Társaságnak fel kell mérnie és kezelnie kell azokat a kockázatokat, amelyek kifejezetten az ő saját működéséből erednek.** Ezáltal biztosítható, hogy az AML/CFT kötelezettségek mindkét fél részéről érvényre jussanak.

Budapest, 2025. március 17.

---

⁸ pénzmosás- és terrorizmusfinanszírozás-megelőzési feladatok